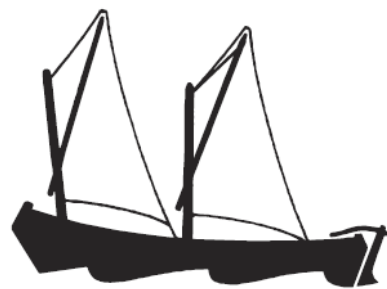

Metsäpirtin **AHTIAISET**

Huhtikuu 2018

Näkymä vuoden 2017 kokouspaikan ikkunasta

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura ry

Jäsenlehti, huhtikuu 2018

Sisällysluettelo:

Esimiehen palsta	3
Käytiin taas Kannaksella	4
Sukuseura Facebookissa	9
Taipaleenjoen synty	10
Matkakirje Kannakselta keväällä 2017	14
Toimintapäivä Leineperin Ruukilla	16
Vanhojen kirjeiden kertomaa	17
Kirjavinkki - Sukujuuria etsimässä	20
Jäsenrekisterin tietosuojasta	21
Yllättäviä kohtaamisia maailmalla	22
Vuosikokous 2017	24
Sukukirjaa on edelleen saatavana	27
Sukuseuran toimintakertomus 2016-2017	28
Toimintasuunnitelma 2017-2018	29
Tuloslaskelma	30
Hallituksen yhteystiedot	31

KARJALAISET
KESÄJUHLAT
Kouvola 15.-17.6.2018

Esimiehen palsta

Taas on vuosi vierähtänyt edellisestä lehdestä. Sukuseura jaksaa hyvin, toivottavasti myös jäsenistö.

Sukuseuran hallituksessa laadittiin selkeämpää työnjakoa erilaisille valmistelutoimille, joita seuran toiminnan pyörittämiseen tarvitaan.

Tämä on mielestäni toiminut hienosti ainakin kuluneena vuotena, siitä tietysti kiitos aktiivisesti toimiville hallituksen jäsenille. Tehtävien jakaminen ja nimeäminen selkeyttää kunkin tekemistä ja jokainen pystyy paremmin sijoittamaan tarvittavan ajankäytön oman kalenterin mukaisesti. Samalla tehtävien jakaminen tasaa työkuormaa, eikä kenellekään kasaannu tekemisiä liian kanssa. Kokouksia on pidetty viimeisen kolmen vuoden aikana myös netin yli Skype-yhteyksillä, joten välimatkatkaan eivät estä kokouksiin osallistumista. Toki yhteinen tapaaminenkin tarvitaan viimeistään tilinpäätösten ja toimintakertomusten allekirjoittamiseksi.

Tämän kuvatun toimintatavan myötä rohkeiden myös uusia jäseniä osal-

listumaan mukaan hallitustoimintaan, tietäen, että tehtävät eivät ole mitenkään valtaisia. Yhteiseksi hyväksi ja iloksi pyrimme toimimaan.

Alkukevästä sukuseura järjestää toimintapäivän Leineperin ruukilla, johon kannattaa osallistua koko per-

heen voimin. Myöhemmin syksyllä on jälleen vuorossa seuran sääntömääräinen vuosikokous, joka tällä kertaa järjestetään Satakunnassa. Sillä välin kesällä kannattaa toki osallistua myös muiden kerhojen ja yhdistysten järjestämiin karjalaisiin ja/tai metsäpirttiläisiin tapahtumiin, kuten pitäjäjuhliin ja karjalaisiin kesäpäiviin. Ahtiaiset eivät tänä kesänä järjestä

omaa kotiseutumatkaa, joten kannattaa seurata ilmoittelua ja osallistua eri järjestöjen tänäkin kesänä järjestämiin kotiseutumatkoihin.

Oikein aurinkoista ja lämmintä kesää koko suvulle.

Jouni Ahtiainen
Sukuseuran esimies

Käytiin taas Kannaksella

Olin viime toukokuussa (2017) Peltosten sukuseuran matkalla Kannaksella. Matkasta on kirjoitettu jo Suvannon Seutuun (4/2017), mutta pyynnöstä kirjoittelen vielä jotain, mitä mieleeni erityisesti jäi.

Matkalla oli useita ensikertalaisia, mikä on hyvä asia. Kaikki sujui hyvin ja mukavaa oli, mistä kiitos operatiiviselle johdolle ja mukavalle huonekaverille.

Kaksi ensimmäistä yötä vietimme Valkjärven lähellä Korobitsinossa. Siellä on lomamökkikylä keskuksenaan pieni hotellirakennus. Melkein keskenään saimme siellä olla, venäläisten talvilomat olivat menneet ja kesä vasta tuloillaan.

Ruoka on matkoilla tärkeä asia ja näiden noin 25 vuoden aikana, mitä olen Kan-

naksella reissannut, on tarjonta kohentunut huomattavasti. Täälläkin oli ruoka hyvää. Ilahduin, kun kylmänä alkuruokana oli ”silliä turkissa”. Itse teen tätä herkkua Kirsi Tykkyläisen ohjeen mukaan ja oli mukava huomata, että ainakin yhtä hyvää siitä tulee. Jos satunnainen matkailija on prosenttipitoisten juomien ystävä, niin ne kannattaa ostaa mukaan vaikkapa Viipurin Veikoista.

Ensimmäisen retkipäivän kohde oli Saaronen ja Laatokka. Aallonmurtaja Laatokalla on minulle kuin Eiffel-torni Pariisissa, jos matkalla ei sinne pääse, niin vähän jää harmittamaan. No, nyt jätettiin bussi parkkiin Saaroisten risteykseen ja siitä kuka mitenkään kiiruhti rantaan. Takseja oli kaksi käytettävissä. Aallonmurtajalla aurinko paistoi, taivas ja Laatokan

Laatokkaa kuvattuna pitkin aallonmurtajaa.

Saaroisten risteys rantaan päin.

vesi hohtelivat sinisenä. On siellä kau-
nista.

Äitini usein muisteli kuinka he isän
kanssa uivat kalasatamasta aallonmurta-
jan päähän ja takaisin. Moiseen suorituk-
seen en pystyisi, mutta yritän joka kerran
käydessäni räpiköidä edes viisi vetoa.
Nyt ehti hyvin ja uudenkarhea laiturikin
löytyi.

Rantareissun jälkeen maistui retkilounas,
kuuma grillimakkarat ja haalea Baltika 7.

Hotellirakennus Koropitsinossa

Synttärisankari tarjosi myös kakkua, pul-
laa ja kuohuviiniä.

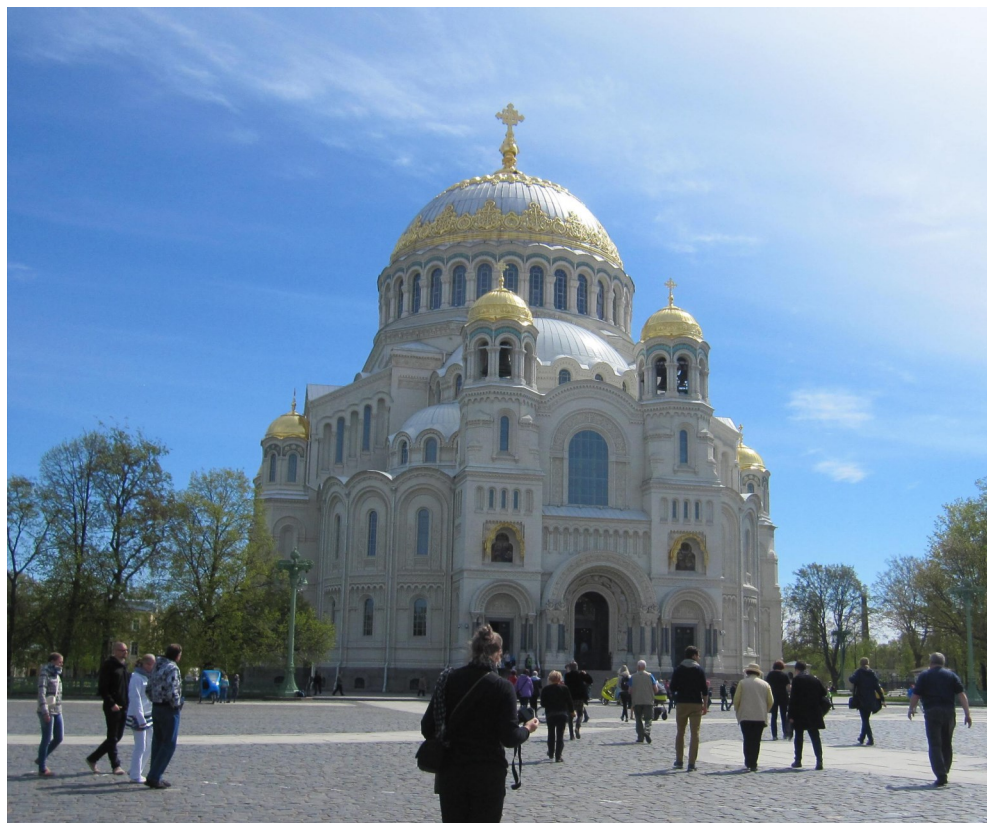
Muistolehdon kunto tarkastettiin, Hata-
kanmäen kautta Paukunmäelle ja takaisin
Koselaan. Vorken rantaan emme pääs-
seet. Taipaleenjoki virtasi voimakkaasti,
vettä oli runsaasti. Taivaskin heitteli pi-
saroita niskaan. Lapanaisten ja Vaskelan
kautta tehtiin koukkaus Vaskelan koskel-
le. Siellä reipas sadekuuro yllätti, mutta
kastuneet kuohujen ihailijat palkittiin
huikkealla sateenkaarella. Sen toinen pää

Kronstadtin telakan sulku

Pietari Suuri

Laivaston katedraali

oli Sortavalan lähellä Winterin huvilan kohdalla ja toinen Viipurin lahdella Venäjänsaaren Villa Sellgrenin pihassa.

Kohti majapaikkaa ajettiin vielä Igoran kautta, hiljaiseloa oli sielläkin. Vessat olivat sentään auki.

Toisen retkipäivän pääkohde oli Kronstadt. Juutas ja Rosina Käkriäisen Saara-tytär oli käynyt tervahöyryssä palvellessaan Pietarissa ja Ronstaassa, jonka ihmeistä hän kotiväelle kertoi Joel Lehtosen Putkinotko -kirjassa. Nyt pääsen minäkin tuonne pitkään suljettuna olleeseen kaupunkiin. Ei kuitenkaan heti, vaan ensin katselimme Kivennavan kirkonmäeltä komeita maisemia ja tutustuimme pikaisesti Lintulan luostarin paikalle rakennettuun pikku kirkkoon. Se onkin tyylikäs sekä ulkoa että sisältä. Kannattaa poiketa. Matkan jatkuessa napataan tomera oppaamme Valentina kyytiin. Hän ottaa oh-

Levasovon hautausmaa

jat vääpelimäiseen tyyliin.

Perillä Kronstadtissa tarkastelee Pietari I Suuri puistossa selfieitä ottavien luokkaretkeläisten yli satamaa, missä Zapadaksotaharjoitukseen valmistautuvat alukset odottelevat. Näkyi siellä pari matkustajalustakin olevan. Puistojen lisäksi saari-

Levasovon hautausmaa

kaupungissa on hienoja kanavia, jäänteet vanhasta laivatelakasta, linnoituksia ja muureja. Museoitakin olisi, niihin ehkä joskus toiste. Bussin ikkunasta ehdin bongata Popovin ja Aivazovskin patsaat.

Jalkauduimme tutustumaan Laivaston katedraaliin, Valentina nimitti sitä Merikirkoksi. Eipä ollut siellä kultaa ja kimalusta säästetty. Kupolit loistelevat Terijoen hiekoille asti.

Lounastimme Fart-nimisessä ravintolassa tehokkaasti kolmen ruokalajin aterian. Vähempikin olisi ehkä riittänyt. Baltika 7 oli kylmää.

Matka jatkui Levasovon hautausmaalle. Sinne on haudattu n. 40 000 Stalinin vainoissa tapettua ihmistä. Eri valtiot ovat

pystyttäneet muistomerkkinsä heille ja yksityishenkilöiden laittamia paasia ja ristejä on myös. Tämä ei ole enää mikään muistolehto, vaan Synkmetsä; pahuuden voimien keskittymä Taru sormusten herasta -kirjoista. Nazgulit vaanivat puiden latvuksissa. Käykää katsomassa, ennen kuin historialliset painotukset taas muuttuvat ja päälle pykätään kerrostaloja.

Suomalaisia saman kohtalon kokeneita on enemmän Petroskoin liepeillä. Heistä kertoo Antti Tuurin romaani Ikitie. A.J. Annila ohjasi kirjan pohjalta erinomaisen elokuvan.

Matkan kulttuurikohde oli viimeisenä vuorossa, huvila Penaty, Ilja Repinin museo. Huvila ei oikeastaan ollut Repinin, vaan Natalia Borisovna-Nordmannin. Repin muutti sinne vuosisadan (1900) alussa ja vietti siellä elämänsä viimeiset 30 vuotta. Hauskasta ja välillä riehakkaastakin taiteilijaelämästä voi lukea vaikka Tito Collianderin 1944 kirjoittamasta elämänkerrasta. Alkuperäinen huvila tuhoutui jatkosodan aikana, mutta venäläisten tiedon mukaan esineistö oli evakuoitu sitä ennen Leningradiin. Uusi museorakennus on valokuvien mukaan rakennettu. Saimme tunnin mittaisen suomenkielisen opastuksen, kauemminkin olisin viipynyt kauniita esineitä katsellen. Jonkin verran maalauksiakin siellä on, luulen, että ne ovat kopioita.

Sitten hotelli Repinskajaan. Hieno sijainti oli tämän hotellin parasta antia, aivan hiekkarannalla. Kylmä sää ei kuitenkaan houkutellut iltauintiin Suomenlahden aalloissa. Mukava iltakävely sen sijaan tehtiin. Huomasimme Tito Collianderin huvilan olevan aivan hotellin vieressä, tosi huonokuntoisena valitettavasti.

Penaty, Ilja Repinin museo

Kotiinlähtöamuna automarketit hotellin pihalla varustivat meitä tuliaisilla. Suosittelen Karelskii Balsamia. Sormustimellinen tätä punaista makeaa yrttijuomaa piristää maraskuun ankeita päiviä.

Ajoimme länteen mukavaa rantatietä poiketen Koiviston kirkolla, mihin on viime käynnin jälkeen perustettu kotiseutumuseo, ja vielä Johanneksen kirkon raunioilla. Viipurissa oli menossa maraton- kisa, toiset ne jaksaa. Ostoksia ehti tehdä pellavakaupassa ja muuallakin, rajan yli päästiin näppärästi, kotona olin ennen puoltayötä.

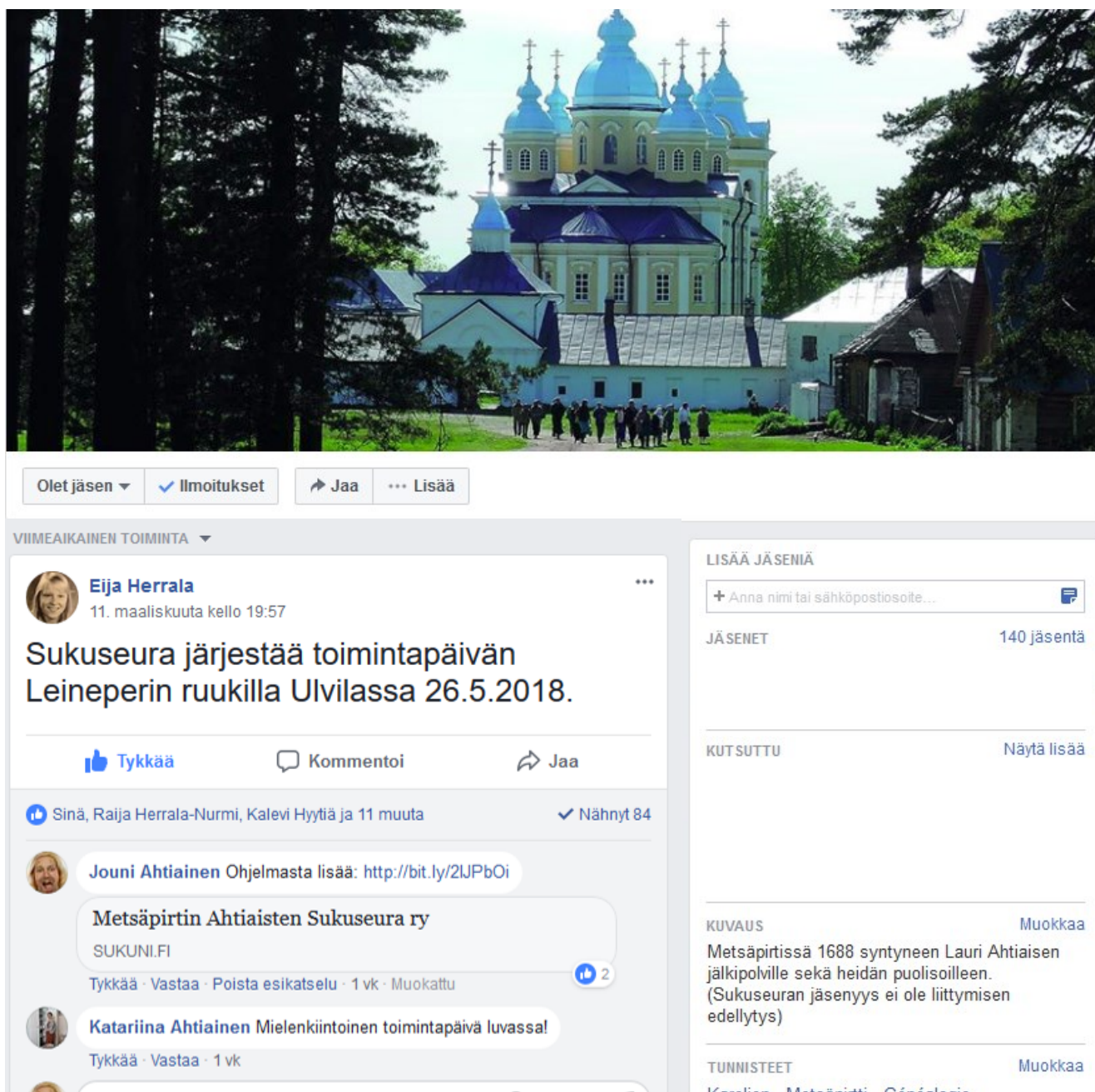
Nyt keräilen dokumentteja viisumianomusta varten, toukokuussa on Taipaleenjoen 200 -vuotisjuhla ja Metsäpirttijuhla.

Nähdään siellä!

Liisa Ståhle, Turku

Osoitteenmuutokset

Ilmoitathan muuttuneesta osoitteestasi sukuseuran jäsenrekisteriin.

Sukuseura Facebookissa

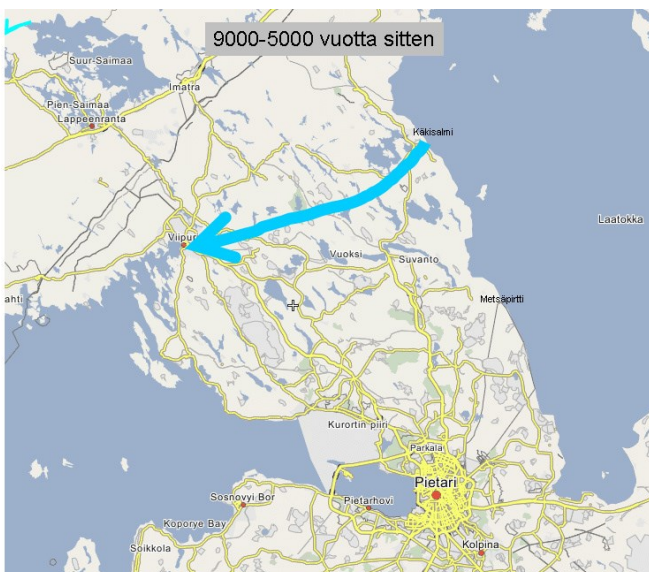
Sukuseuran Facebook-ryhmässä on jo 140 jäsentä. Liity sinäkin ryhmään kirjautumalla Facebookiin ja etsimällä ryhmää ”metsäpirtin ahtiaisten sukuseura ry.” ja klikkaamalla ”+ Liity ryhmään”. Näin pääset mukaan keskusteluihin ja pysyt pe- rillä su- kuseuran kuulumisista sekä katsele- maan ja postailemaan mm. ryhmän jäsenten lisäämiä kuvia ja ajatuksia. Facebook-ryhmästä saat myös lisätietoja seuran tapahtumista. Ryhmään liittyminen ei edellytä sukuseuran jäsenyyttä.

Taipaleenjoen synty

Taipaleenjoki esiintyy suomen sodissa hyvin merkittävässä roolissa. Sen merkitys Suomen sotamenestykselle on kiistan, joen maantieteellisesti muodostaman erinomaisen puolustuslinjan vuoksi. Taipaleella päättyi hyvin monen sotaretki ja sitä onkin joissain yhteyksissä kutsuttu Tuonelanjoeksi. Mutta kuinka Taipaleenjoki on syntynyt?

Palataan ajassa kauas, noin 10 000 vuotta taaksepäin jääkauden loppuhetkille. Mannerjää oli vetäytynyt sulamisen seurauksena pohjoista kohti ja eteläisen Suomen, Kannaksen sekä Laatokan peitti Baltian jääjärvi. Jään sulaessa maa alkoi kohota ja sen seurauksena Baltian jääjärvi purkautui Keski-Ruotsin yli Atlantiin paljastaen altaan liki nykyisen muotoisen Kannaksen ja Laatokan, johon veden pinta jäi noin 15 metriä nykyistä korkeammalle. Seuraavan 5 000 vuoden aikana Laatokan vesi virtasi Itämereen nykyisen Käkisalmen kohdalla nykyiseen Viipuriin kulkevaa jokea pitkin.

Saimaan vesi oli virrannut Itämereen Kymijoen kautta, mutta noin 5 000 vuotta sitten Salpausselän murtuessa Saimaan vesi puhkaisi tiensä nyky-Imatran kohdalta etelään, missä syntynyt uoma yhtyi Laatokalta Viipuriin menevään jokeen suunnilleen Antrean paikkeilla. Näin oli syntynyt Vuoksi. Koska uoma oli loppupäästään paikoitellen melko ahdas ja vesimäärä lisääntyi merkittävästi, nousi Laatokan pinta jonkin verran.

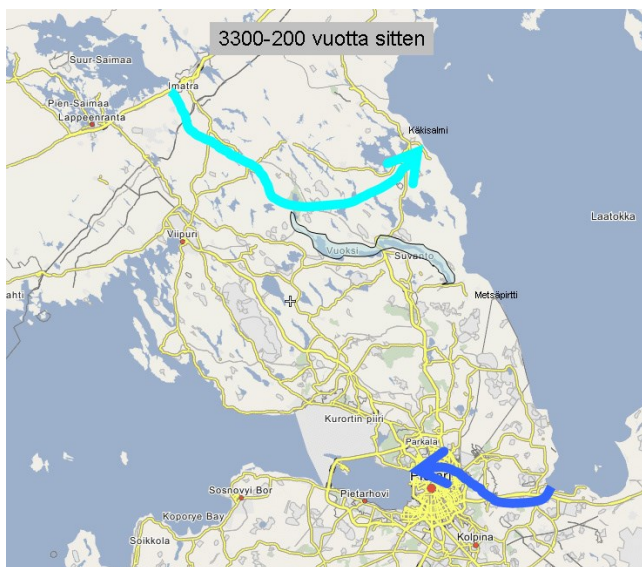

Veden pinnan ollessa Laatokassa korkeimmillaan, oli Taipaleen kohdalla Noisniemen kautta Käkisalmeen kulkeva vesiyhteys, jolloin Laatokan länsirannalla oli itse asiassa suuri saari. Tämä vesiyhteys poistui vasta seuraavan vesien virtausta muuttaneen ja Laatokan pintaa laskeneen geologisen tapahtuman jälkeen.

Maan kohoaminen Laatokan pohjoispuolella oli eteläosia suurempaa. Tämän johdosta Laatokan matalahkot etelärannat alkoivat tulvia noin 3 300 vuotta sitten. Vesi nousikin Nevan niskan tienoilla ole-

van lahden perukassa niin, että vesi puhkaisi tiensä rantaharjun läpi. Neva oli syntynyt. Nevan uomaa pitkin vettä virtasi Laatokasta Suomenlahteen hirvittävä määrä hyvin nopeasti, kaivaen Nevan uoman entistä syvemmäksi. Tämän seurauksena Laatokan pinta laski noin 15 metriä. Veden pinnan laskun seurauksena Käkisalimesta Viipuriin laskenut uoma muutti virtaussuuntaansa ja Vuoksi alkoi laskea vetensä Suomenlahden sijasta Laatokkaan.

Seuraavat noin 3 000 vuotta vesien kulkureitit säilyivät lähes muuttumattomina. Vuoksesta länteen vanha lasku-uoma surkastui, mutta ei hävinnyt kokonaan. Laatokan vesi ei siinä enää virrannut, mutta läntisen Karjalan kannaksen vesien lasku-uomana se säilyi. Taipaleen kohdalta vesiyhteys Suvannosta Laatokkaan katkesi Laatokan vedenpinnan laskiessa ja Suvanto alkoi purkautua Kiviniemen kannaksen kautta Vuokseen.

Noin 200-300 vuotta sitten Suvannon alueella, varsinkin sen eteläpuolen loivilla rannoilla kevättulvat haittasivat rantojen talouskäyttöä ja maanviljelystä Kiviniemen kapean kannaksen ollessa

pullonkaulana. Tulvahaittojen vuoksi paikalliset talonpojat alkoivat suunnitella tulvajuoksutuksia Taipaleen harjanteen yli. Harjanne oli vain noin 5 metriä korkeampi kuin Suvannon vedenpinta. Hiekkaista harjannetta oli kaivettava vain noin 200-300 metriä, jonka jälkeen harjanne lähtisi laskeutumaan kohti Laatokkaa.

Vanhan tarinan mukaan (kerrottu, mm. Topeliuksen Maamme-kirjassa) paikalliset talonpojat päättivät vuonna 1818 nopeasti sulaneen lumen aiheuttamaan tulvaan kyllästyneinä kaivaa Taipaleen kannaksen poikki tulvaojan. Ojaan ei joko oltu suunniteltu minkäänlaisia sulkulaitteita, eikä penkereiden vahvistuksia veden aiheuttamaa eroosiota vastaan tai niitä ei vain ehditty rakentaa, kun tulva aiheutti vahingon kesken rakennustöiden. Aikalaiskertomusten mukaan Yrjön päivänä (huhti-toukokuun vaihteessa) särkeä yli kaivettiin pieni ura ja jo muutaman tunnin kuluttua paikalla oli pauhaava koski, joka vei mukanaan puita ja rakennuksia sekä mm. kreikkalaiskatolisen kappelin (Maamme-kirjan versiossa kappeli oli tavallinen talonpoikain tupa), joka oli ajalehtinut kokonaisena Laatokalle kukon kiekuessa sen katonharjalla.

Myöhemmin on arvioitu, että tuon vuoden sulamisvesiä oli vain niin paljon, että ne yksinkertaisesti virtasivat Taipaleen kannaksen yli Laatokkaan jo aiemmin tehtyjä uomia pitkin. Joka tapauksessa vesi ryöstäytyi ja Suvannon vedenpinta aleni yhdessä yössä jopa 8 metriä. Taipaleenjoki oli syntynyt.

Alkurysäyksen jälkeen Taipaleenjoki oli vain pieni puro, sillä Vuoksi laski edelleen Käkisalmen kautta Laatokkaan ja

Suvanto noin 1600-luvun puolivälissä

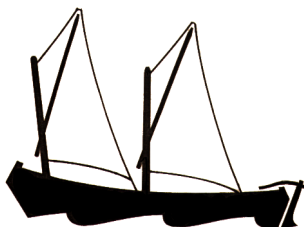
Suvanto ja Taipaleenjoki tänään

Suvantoon laski ympäristöstä vain pieniä jokia tai oja. Nyt myös Suvannon alentuneen pinnan vuoksi virtaus Suvannosta Vuokseen tyrehtyi kokonaan.

Toisen tarinan mukaan tulvaajan tai kanavan rakentamista olisi suunniteltu jo paljon aiemmin 1700-luvun puolivälissä venäläisten sotilaiden toimesta. Alueella oli tehty runsaasti linnoitustöitä, mutta työ oli kuitenkin jäänyt kesken sotilaiden jouduttua lähtemään Hattujen sotaan. 1780-luvulla tehdyssä kartassa on Taipaleeseen piirretty suunnitelma kanavasta,

mutta tietävästi sitä ei kuitenkaan koskaan toteutettu.

Suvannon lasku toi Taipaleenjoen loiville jättömaille huomattavan määrän lisää hyvin ravinteikkaita viljelymaita, arviolta jopa 2 000 hehtaaria. Viljelymaiden riitaantunut jakaminen eri tiloille päättyi vasta paljon myöhemmin 1800-luvun lopulla isonjaon myötä. Kun tieto hyvästä viljelymaasta vesijättömaalla tuli tunnetuksi, alkoivat talonpojat suunnitella samanlaista lisämaaprojektia myös Kiviniemen pohjoispuolella. Tällä kertaa työ

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura netissä:
www.sukuni.fi/ahtiainen
www.facebook.com

Muuan talonpoika nousi tupansa katolle ja tuiskin en-
nätti sieltä alas, ennenkuin kosti wei tuwan ja ainoastaan
tukon kuultiin laulawan sen jäännöksillä laulana Laatokassa.
Toinen talonpoika yläpuolella Survantoa ei tietänyt mitään
tästä tapauksesta, kun hän aamulla meni aitaamaan pelto-
ansa rannalla. Eineelle piti aidan olla valmiina, mutta
waikka tuulta hän vielä koki panna aitaansa, eipä pääs-
nyt kostaan rantaan, sillä ranta paleni edestä aina etemmä
pois. Survanto tyhjensi vuorokaudessa, niin että ainoastaan
hywin lätäkkö jäi jällelle. Koko muu järvi oli muuttunut

Ote Maamme-kirjasta,
kirjoittanut Zacharias Topelius vuonna 1876

suunniteltiin ja valmisteltiin etukäteen sekä hankkeelle haettiin viranomaisten lupa. Luvan saaminen kuitenkin kesti ja vasta Saimaan kanavan valmistumisen jälkeen syyskuussa 1857 Kiviniemen työ valmistui ja vedet päästettiin työaikaisten patojen takaa liikkeelle suuren yleisön seuratessa tapahtumia. Veden juoksaus tapahtui ilman suurempaa dramatiikkaa. Veden pinta laski Vuoksessa 6-7 metriä ja sen seurauksena Käkisalmeen laskenut haara kutistui lähes olemattomiin. Tämän jälkeen Vuoksen vesi ohjautui kokonaisuudessaan Taipaleenjoen kautta Laatok-

kaan. Tällöin Taipaleenjoesta muodostui nykyisen kokoinen suurjoki. Vuoksen pinnan lasku koko matkaltaan toi joidenkin arvioiden mukaan jopa 20 000 hehtaaria lisäviljelymaata Kiviniemen pohjoispuolelle.

Tänä vuonna tulee siis kuluneeksi kaksisataa vuotta Taipaleenjoen synnystä. Yhdistetty Taipaleenjoen 200-vuotisjuhla ja Metsäpirtin pitäjäjuhla järjestetään Metsäpirtissä 19.5.2018.

Jouni Ahtiainen, Littoinen

Metsäpirtin pitäjäjuhla 2018

Lauantaina **19.05.2018** Metsäpirtissä.

Samassa yhteydessä

Taipaleenjoen 200-vuotisjuhla

Matkakirje Kannakselta keväällä 2017

Kaukolan kirkko

Kaukolan kirkkoa sisältä

Aleks nostaa parakkia

Tehtiin viime vuonna kaksi matkaa omalla autolla Metsäpirttiin. Syksyinen matka Markkujen, Lemmetti ja Laaksonen, kanssa onkin pääosin jo kerrottu facebookissa (sukuseuran ryhmässä), mutta keväinen matka oli oma juttunsa.

Ajoimme ensimmäisenä päivänä Viipuriin, missä yövyimme Druzbassa. Kun ajoimme Druzban parkkipaikalle, niin auton tietokone ilmoitti useista vioista moottorissa. Olimme liikkeellä työporukan kanssa ja mukana oli kaksi venäjänkielentaitoista miestä. Seuraavana aamuna ajoimme autokorjaamoon Viipurissa, missä vika paikallistettiin ja korjattiin. Lähdimme ajamaan kohti Käkisalmea, missä yövyimme seuraavat yöt. Auton vika palaili vähän väliä aiheuttaen sen, että auto kulki vain kuuksikymmentä kilometriä tunnissa suurilla kierroksilla. Sain aina vian korjattua heiluttamalla viallisia sähköjohdot ja taas pääsimme jonkin matkaa eteenpäin.

Seuraavana päivänä otimme varmuuden vuoksi taksin, millä ajoimme ensin Kaukolaan, missä mukana olleen

Hannun vanhemmat olivat syntyneet. Tultuamme Kaukolan kirkolle tuli paikalle samaan aikaan kirkkoherra, joka esitteli meille kirkkoa, missä oli juuri valmistumassa remontti. Kävimme sankarihautausmaalla ja sen jälkeen Hannun vanhempien synnyinseudulla. Kaukolasta ajoimme Käkisalmen kautta Metsäpirttiin ja Viisjoelle.

Tontilta löytyneitä sokkelikiviä

Tulimme esi-isämme Lauri Ahtiaisen asuinpaikalle, missä parhailaan pietarilainen Aleks Skhsab nosti parakkia paikoilleen tontin kummalle. Aleks näytti ja kertoi kaivaneensa kellarikiviä ylös tontilta paikalta, missä aikaisemmin sijaitsi kaksi perunakellaria. Myös isäni, isoisäni jne. olivat asuneet samalla paikalla. Kävin paikalla kahdeksankymmenluvun lopulla tätini, isäni ja serkkuni kanssa, jotka tunnistivat silloin vielä paikalla olleet kellareiden sokkelirakenteet. Asiasta on kerrottu myös sukukirjassa.

Tapparin portti pysyi suljettuna

Viisjoelta jatkoimme Saaroisiin ja aallonmurtajalle, sieltä Tapparin portille, joka edelleen oli lukittuna.

Saimme auton sähköjohdot sidottua siten, että auto toimi normaalisti kotimatkan.

Matti Ahtiainen, Vehmaa

Toimintapäivä Leineperin Ruukilla

Sukuseura järjestää toimintapäivän lauantaina 26.5.2018 Leineperin ruukilla Ulvilassa. Leineperin nettisivuilta www.leineperinruukki.fi löytyy ajo-ohjeet ja tietoa ruukista.

Tilaisuus aloitetaan klo 11 yhteisellä tutustumiskierroksella ruukkialueeseen ja ruukin historiaan. Ruukin alueella voi omatoimisesti tutustua käsityöpuoteihin ja osallistua mm. tapahtumarasteille ja aarre-
kätöntäreille. Myös seuran oma kyykkärästä on pystytetty, missä pääsee kokeilemaan kyykän heittoa!

Kuva: www.leineperinruukki.fi

Ruukilla on tarjolla mm. seuraavaa toimintaa:

- Leineperin ruukkikierros: Tarinaa rautaruukin perustamisesta, elämästä ruukin aikana ja ajasta Ahlströmin omistuksessa 1900-luvulla, ruukkikylän elämää vuonna 1895 kuvaavan pienoismallin esittely, käynti toimivassa sepän pajassa ja Leineperin myllyllä sekä haluttaessa Kangasniemen museossa.
- Naularästä: taotaan naula sepänpajassa
- Geokätöntä-aarrerata: omatoimisesti kierrettäväksi. Samalla tutustuu ruukin kulttuuriympäristöön leikkimielisen tarinan saattelemana.
- Sukuseuran järjestämä kyykkärästä
- Mylly-/aarrerästä: kotimaisten viljojen tunnistus, käsikivien kokeilu ja 2-3 aarteen etsiminen aarekartan avulla
- Tuohisormusrästä: tee oma tuohisormus.
- Villapallon huovutus: huovutetaan käsin villasta pallo
- 9-korinen frisbeegolf: kiekkosarjoja lainattavissa
- Kangasniemen museo: Meksikon olympialaisten 1968 painonnoston kultamitalisti Kaarlo Kangasniemen synnyinkoti ja palkintokokoelma Kaarlo Kangasniemen, Kulta-Kallen esittelemänä. Opastus ryhmille, saatavuus on riippuvainen aikataulujen sopivuudesta.
- Omatoiminen tutustuminen käsityöputiikkeihin, sepän pajaan ja myllyyn

Tilaisuus sopii kaikenikäisille, kannattaa siis lähteä koko perheen voimin.

Ilmoittautumiset ja tiedot mahdollisista allergioista 18.5. mennessä
Eija Herralalle puh. 050 3662058 tai eija.herrala@saunalahti.fi

Lämpimästi tervetuloa!

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran hallitus

Vanhojen kirjeiden kertomaa

Jo muutaman kerran lehdessämme on julkaistu perhearkistoissa säilyneitä kirjeitä sota-ajalta. Hajalleen pitkin Savoa, Pohjanmaata ja sotatantereita joutuneet metsäpirttiläiset muistivat ahkerasti toisiaan kirjeillä ja korteilla.

Tällä kertaa on Riitta Siltasen arkistoista löytynyt Riitan isälle osoitettu kenttäpostikirje Riitan enolta Nestori Ahtiaiselta.

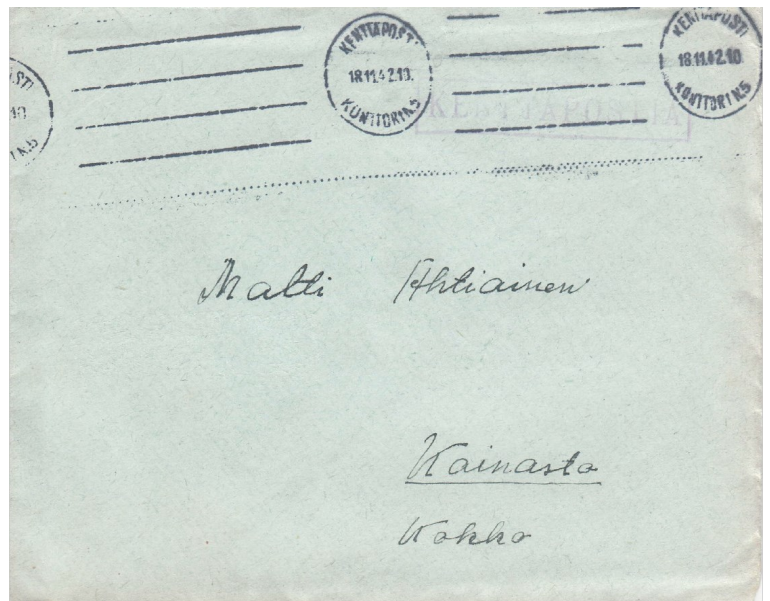

Jos jonkun muunkin arkistoista löytyy näitä aarteita, julkaisemme niitä mielellämme - ota yhteyttä lehden päätoimittajaan Katariina Ahtiaiseen!

*Matti Ahtiainen Kainasto Kokko
Läh. Ylik. Ahtiainen 5 Kpk. 2524
15.11.42*

Terve terve!

*Kiitan kirjeestä! Taaskin terveiseni täältä Syvä-
riltä teille sinne kanta-
Suomeen. Tännepä ei
ihmeitä kuulu, vähän
on ollut vilkkaampaa
kuin tähän asti. Rys-
säkin lienee saanut taas
vähän puhtia kun ne
kentlemannit ja jenkit
yrittelevät toista rinta-
maa sinne Afriikkaan.*

Propakanta panee ryssät vähän vilkkaamminkin liikkumaan, ryssän äijä tuolla radiosakin uhkailee ja naukuu, että niin lähdette Karjalan laulumailta kun Rommel Afriikasta. Tämä juttu naurattaakin kovasti poikia, sillä ensin tietysti tulee koitettavaksi. Onhan ryssä niin monta kertaa uhannut lähettää meikäläiset täältä ettei se äijä kai usko itsekkään

mitä puhuu. Ei täällä vielä taida jenkkejä olla vastapuolella ei ainakaan ole näkynyt, enkä usko niiden olevan parempia tässä touhussa kun ryssä. Olisihan siitä vähän etua näin sotamiehellekin jos ne alkaisivat tuppaantua tännekin ryssän avuksi. Ameriikkalaiset ovat varmaan hyvin varusteltua sakkia kaiken rihkaman suhteen ja kokaardeilla y.m. kamalla saís sotamieskin taas hyvän hankkeen, ainakin alussa hyvää kauppavaraa. Meidän kohdalla ei ryssä ole tähän asti yrittänyt, vaikka kyllä tästä kah-tapuolta, partioita aina joskus yrittää, mutta aina heikoin tuloksin. Tuntuu siltä kuin se kunnioittaisi tätä meidän poppoota senverran ettei se aikaisempien yritysten jälkeen enää viitsi ko-

keilla, mutta kyllä se p.k:lla soittelee levyjä hyvin ahke-raan. Emme kumminkaan toivo emmekä ikävöi naapuria vieraaksi sillä täällä tämä vieraanvaraisuus tahtoo olla vähän niin ja näin.

Mitenkäs siellä teillä, aika luistaa entiseen tapaan, siellä nyt tietysti on sellaiset herkkäuskoiset jos niin sanoisin kovasti kuohuksissaan näistä uusista sota-tapahtumista. Ei se taida kyllä paljon vaikuttaa, kun on nuo kahinat niin kaukana. Ehkäpä nuo Ameriikkalaisetkin sen kohta huomaa-vat ettei tämä homma ole mitään Hollyvootin filmi-seikkailua, eikä maailman ennätysten lyömistä, täällä voi mies kuolla saappaat ja-lassa totisesti, niikun jenkit kirjoittavat.

Lähetä muistojasi muidenkin luettavaksi!

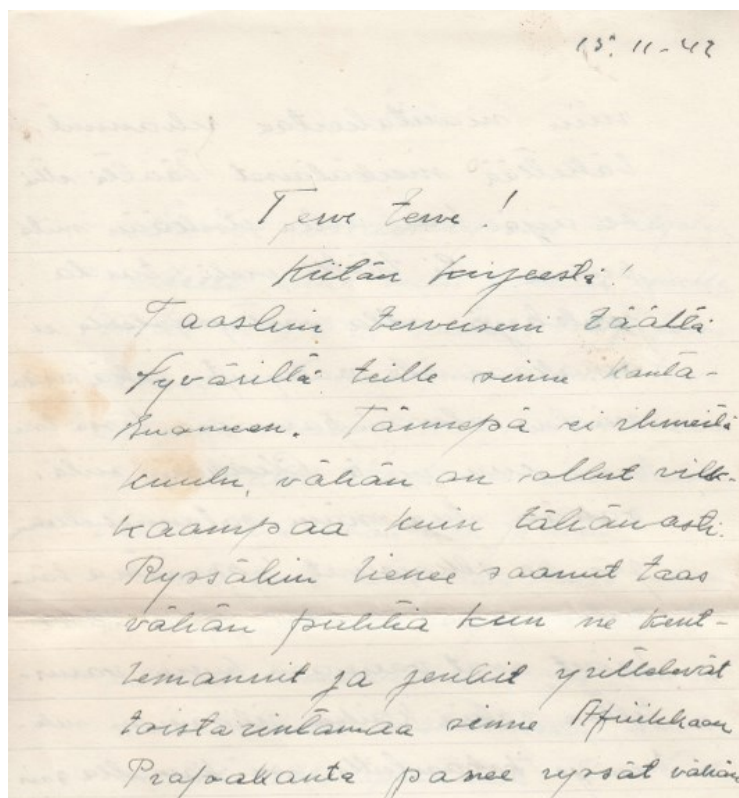
Jatkamme Ahtiaisten sukuseuran lehden tekoa jälleen ensi keväänä.

Valokuvia, kirjoituksia, juttuideoita, juttutoiveita ja muita lehteen liittyviä kommentteja voit lähettää lehden päätoimittajalle:

Katariina Ahtiainen, Pylsynkatu 10, 33500 Tampere
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Kerroit teillä siellä olevan syystyöt tehty, sehän on hyvä että kaikki kynnyt y.m.saa aikanaan tehtyä. Minä sain juuri tänään Lassilta kirjeen hän kertoi meillä jääneen kynnyn kesken, ainoastaan osan saivat kynnettyä, kun ei saanut toista hevosta eikä juuri kyntäjää, Lassi kertoi olevan juuri heillä puinti touhuit käynnissä, sekín jäi kuulemma kesken kun moottori särkyi. Kirjoitit että teille tuli vehnä kato kun pakkaneen palellutti, se on ikävää. Kylähän te sieltä meiltä saatte vehnää jos saatte siellä omalla paikallanne jotenkin jauhoksi, se jauhatus juttu kun on niin kireällä ja meillä kun on niin pieni saki että saa niin vähän jauhattaa. Minä kirjoitan Lassille että lähettää teille sinne vehnää jyvänä, onhan teillä iso saki että saatte jauhatus luvan.

Sinähan kerroit silloin että aiot mennä talveksi jonnekin työ hommiin, jos nyt yrität jonnekin niin tule Imatralle. Maikki epäili että siel-

lä on se muonajuttu vähän heikko mutta kylläkin siitä selviät, voithan käydä sieltä meiltä käsin. Onhan se vähän pitkä matka, mutta käyväthän ne meidän kyläläiset melkein kaikki siellä töissä, talvella kyllä on kylmä ajella pyörällä mutta eihän se ole kun parin kuukauden aika. Minulla tässä olisi toivo päästä jouluksi lomalle mutta en vielä voi varmuudella sanoa sillä eihän täällä aina silloin satu pääsemään kun itse toivoo. Vuorollaan täältä nykyisin aina pääsee jos ei satu lomakieltoa tai muuta estettä, johan tämä onkin neljäs joulu näissä armeijan touhuissa,

ei tässä auta muut toivoa kuin jos ei jouluksi pääse niin sitten joulun jälkeen. Eipä tässä nyt muuta kun hyvää syksyä ja paljon terveisiä teille sekä kaikille tutuille. Kirjoittamisiin

Terv. Nessu

Jos siellä on saatavissa kirjekuoria niin ole hyvä ja pistä nippu postiin, meillä kun ei täällä mistään saa, Lassi kirjoitti ettei sieltäkään saa, muuten on kirjoittaminen tehtävä vain avonaiselle arkille ja lähetettävä sinänsä. Minulla on tässä petroolissa kastuneita kuoria vielä joku kappale, nä-mähän ovat oikein vedenpitäviä.

Sama

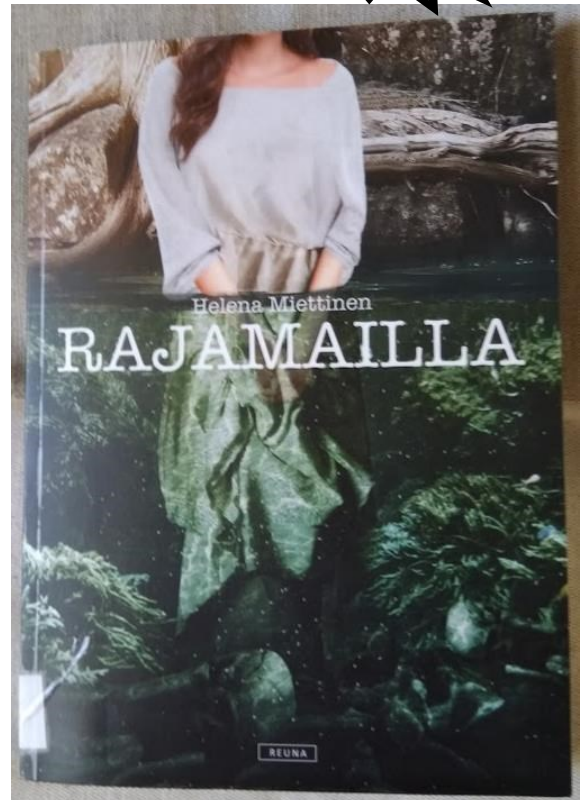
Sukujuuria etsimässä

Sukuseuramme viime vuoden lehdessä oli Raija Herrala-Nurmen matkakertomus Inkeristä. Matkan johtajana toimi Helena Miettinen. Hänen sukunsa on lähtöisin Inkeristä ja hän on kirjoittanut useita teoksia tähän liittyen. Rajamailla -kirjassa liikutaan Karjalankannaksella rajan molemmin puolin, kerrotaan kiinnostavasti alueen historiaa, sukellaan perheiden kohtaloihin ja pohditaan sukupolvelta toiselle siirtyvää muistojen taakkaa. Henkilöhakemistossa on yli 500 nimeä, joten sieltä voi löytyä tuttuja nimiä. Näyttelijä Eeva Litmasen perheen tarinaa käsitellään myös.

Helena Miettinen: Rajamailla. 319 s.
Reuna-kustantamo 2017.
Kansi: Jaana Rautio

Katariina Ahtiainen, Tampere

Jäsenrekisterin tietosuojasta

Toukokuun lopulla aletaan soveltaa EU:n uutta tietosuojasetusta, joka velvoittaa myös yhdistyksiä, kuten sukuseuramme, kaikkia joilla on jonkinlainen henkilötietorekisteri. Tarkoitus on, että rekisteröidyt (tässä tapauksessa sukuseuran jäsenet) voivat luottaa henkilötietojaan käsiteltävän siten, etteivät ne joudu ulkopuolisten käsiin ja että tietoja käytetään vain siihen tarkoitukseen mihin ne on annettu.

Seuran hallitus joutuu tekemään vähän paperitöitä pystyäkseen osoittamaan täyttävänsä asetuksen velvoitteet. Yksi tärkeä dokumentti on rekisteri- / tietosuojaselos-

te, joka kertoo mitä henkilötietoja seuran jäsenrekisterissä on, kuka niitä pääsee käsittelemään, miten niitä säilytetään ja miten tietosuojasta on huolehdittu. Seloste tulee aikanaan seuran nettisivuille.

Jäsenet voivat myös halutessaan tarkistaa mitä tietoja heistä on rekisterissä, korjata virheelliset tiedot ja jopa poistaa tietonsa rekisteristä. Tietojen poisto tosin tarkoittaa, ettei sukuseura voi lähettää mitään postia, koska yhdistyslaki velvoittaa vain rekisteröimään jäsenen nimen ja kotipaikan.

Eija Herrala, Ulvila

Muista päivittää osoitetietosi!

Sukuseuran viestinnän kannalta on tärkeää, että jokaisesta jäsenestä on ajantasaiset yhteystiedot sukuseuran jäsenrekisterissä. Muista siis ilmoittaa osoitteenmuutokset niin katuosoitteiden kuin myös sähköpostiosoitteiden osalta, myös puhelinnumerot on hyvä pitää ajan tasalla.

Jäsenrekisteriin liittyvät muutokset voi lähettää sihteerille
Katariina Ahtiainen, Pylsynkatu 10, 33500 Tampere
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Yllättäviä kohtaamisia maailmalla

Isäni Vesa on syntynyt Metsäpirtin Saaroisten kylässä syyskuussa 1939 ja ehti asua siellä vain runsaan kuukauden, ennen kuin joutui lähtemään lokakuussa 1939 evakkotaipaleelle.

Olen elämäni aikana törmännyt muutama vanhoihin toisen polven tai sitä vanhempiin metsäpirttiläisiin melko yllättävissä tilanteissa. Alla muutama tarina näistä tapaamisista.

Elettiin heinäkuun alkua vuonna 2000. Oli perjantai-iltapäivä ja ihmiset konttorilla jäämässä kesälomille. Kyselin työ-kaveriltani Kari Hämäläiseltä, jonka kanssa teimme silloin yhteistä projektia Ruotsiin, hänen tulevista kesälomasuunnitelmistaan. Kari kertoi, että on lähdössä isänsä kanssa kotiseutumatkalle Itä-Suomeen. Hämmästyin suuresti, kun selvisi, että hän oli itse asiassa menossa rajan taakse Metsäpirtti nimiseen paikkaan, josta hänen isänsä on lähtöisin. Uteliaisuuteni heräsi, sillä kuten tarinan alussa kerroin, myös minun isäni on syntyjään Metsäpirtistä. En ollut uskoa korviani, kun kuulin, että myös Karin isä oli lähtöisin Saaroisten kylästä. Mielenkiintoiseksi asian tekee vielä se, että isoäitini tyttönimi oli Hämäläinen. Emme ole kuitenkaan vielä selvittäneet Karin kanssa kohtaavatko meidän sukumme jossakin kohtaa sukupuuta.

Seuraava kohtaaminen entisten toisen tai kolmannen sukupolven metsäpirttiläisten kanssa tapahtui pari vuotta edellisen tapahtuman jälkeen eli kesäkuussa 2002.

Tästä kohtaamisesta kirjoitin myös tuon vuoden sukulehteen.

Olin juuri kotiutunut ensimmäiseltä kotiseutumatkaltani Metsäpirtistä, kun työasiat veivät minut uuden projektin avauspalaveriin Montrealiin Kanadaan. Ennen asiakaspalaveria pidimme sisäistä avauspalaveria Montrealin Novotel hotellin auditoriossa, johon oli kokoontunut kaikki projektiin osallistuvat henkilöt niin Suomesta kuin Pohjois-Amerikan toimipisteistä. Paikalla oli yhteensä 23 henkilöä. Palaverissa jokaisen piti esitellä itsensä ja kertoa jotain taustoistaan. Muistan kun minun vuoroni tuli, niin kerroin muun muassa, että kotiuduin juuri ennen Montrealiin lähtöä kotiseutumatkalta Metsäpirtistä, jossa isäni on syntynyt.

Montreal

Yllätys oli melkoinen, kun samassa palaverissa kaksi muutakin henkilöä kertoi, että sieltähän ne heidänkin sukujuurensa ovat kotoisin. Toinen näistä henkilöistä oli nimeltään Timo Hynnä, joka itse asiassa on Kanadan kansalainen. Hänen sukunsa (en ole varma onko kyseessä hänen isänsä, äitinsä vai isovanhempansa) on kotoisin Metsäpirtin Kirvesmäeltä,

mutta Kanadan kansalaisuudesta huolimatta hyvin Timolta silti suomen kieli sujui. Toinen henkilö palaverissa, jonka sukujuuret ovat myös Metsäpirtissä oli nimeltään Jari Hyytiä. Aika yllättävää, että toisella puolella maailmaa samaan auditorioon osuu sattumalta 3 henkilöä, joiden sukujuuret yltävät Metsäpirttiin.

Kolmas kohtaaminen vähän kaukaisemman metsäpirttiläisen kanssa tapahtui 2010 luvun alussa. Tutustuin silloin henkilöön nimeltä Ilkka Eivola. Kerran iltaa istuessamme tuli puhetta, että isäni on lähtöisin Karjalan kannakselta Metsäpirtistä. Ilkka kertoi silloin, että hänen sukunsa on myös lähtöisin samasta pitäjäs-

tä ja että hänen sukunsa aikaisempi nimi on Eeva ennen kuin evakkomatkan jälkeen se vaihdettiin nimeksi Eivola.

Jostain Ilkalla oli sellainen käsitys, että Eevan ja Ahtiaisen suvut olisivat kohdanneet joskus kauan aikaa sitten. Vertasimme minulla olevaa Ahtiasten sukupuuta Ilkalla olevaan Eevan sukupuuhun ja toden totta, meillä on yhteinen historia jostain 1800-luvun alusta, mistä löytyy yhteinen esivanhempi.

Jukka Ahtiainen, Raisio

Oletko vailla pöytästandaaria tai sukuseuran postikortteja?

Tuotteita voit ostaa sukuseuran tilaisuuksissa tai tiedustella saatavuutta sukuseuran hallitukselta. Myös seuran logolla varustettuja kirjekuoria on saatavilla.

Vanajaveden maisemaa Petäys Resortissa

Vuosikokous 2017

Metsäpirtin Ahtiaisten vuosikokousta vietettiin 9-10.9.2017 Petäys Resortissa. Petäys Resort on vapaa-ajankeskus Tyrvännössä Hattulan kunnassa. Sinne koontui hieman alle 30 sukuseuramme

jäsentä. Vanajaveden rannalla sijaitseva Petäys Resort on viihtyisä, kauniit metsämaisemat ja järvenselkä ympäröivät meitä. Sateinen sää hieman heikensi ulkoiluntaa.

Elokuvan jälkeen: Raimo Ahtiainen, Harri Laine, Jouni Ahtiainen ja elokuvan ohjaaja Erkki Seiro

Lauantaina tervetulokahvien jälkeen katselimme metsäpirttiläisestä Helena Eevasta tehdyn dokumenttielokuvan Rakkaus ja sota. Elokuvan ohjaaja Erkki Seiro esitteli filmin ja vastaili esityksen jälkeen kysymyksiin. Filmi perustuu Riepumatto- laulunäytelmään, missä Helena Eevan tarina kerrotaan hänen sanoittamiensa laulujen kautta. Dokumenttia oli kuvattu useiden vuosien ajan seuraten Jokelan harrastajamusiikk-

Petäyksen päärakennus

kiteatteriryhmää esittämässä edellä mainittua näytelmää eri puolilla Suomea. Musiikkikappaleita oli elävöitetty erikseen kuvatuilla kohtauksilla. Lisäksi oli haastateltu näytelmän katsojia. 90 minuuttia tuota filmiä katsellessa meni kuin siivillä. Liikuttava ja valaiseva esitys sai kokousyleisön suosion.

Liisahelena Stähle esitteli kuvakertomuksen Peltosen sukuseuran järjestämältä kotiseutumatkalta viime kesältä (tarina löytyy myös tästä lehdestä). Terijoki, Raivola ja erityisesti Kronstadt kiinnostivat. Matti Ahtiainen Vehmaalta näytti useampia kuvia sukumme kantaisän Lauri Ahtiaisen kotipaikalta. Nykyiset asukkaat rakentavat peltoaukealle uusia rakennuksia (tästäkin esityksestä on tarina tässä lehdessä).

Maittava illallinen nautittiin kabinetin puolella. Sen jälkeen jatkettiin pitkälle iltaan seurustelua.

Sunnuntaina aamiaisen jälkeen oli vuorossa varsinainen vuosikokous. Hyväksyttiin toimintakertomus, tilit ja toiminta-

Lepaan viini- ja puutarhatila

suunnitelma. Hallituksen esitys 10 euron jäsenmaksusta hyväksyttiin. Erovuoroisten hallituksen jäsenten Markku Laaksonen, Markku Lemmetti ja Liisahelena Stähle tilalle valittiin Johanna Ahtiainen ja Katariina Ahtiainen seuraavaksi kolmi-vuotiskaudeksi. Hallituksen jäsenten määrää vähennettiin yhdellä henkilöllä. Sukuseuran puheenjohtajaksi valittiin Jouni Ahtiainen.

Hallitus valitsi järjestäytymiskokoukseen sukuseuran varapuheenjohtajaksi Tarmo Ahtiaisen, rahastonhoitajaksi Harri Laineen ja sihteeriksi Katariina Ahtiaisen.

Harri Laine kertoi viimeisimpiä sukutut-

Kokousväkeä

kimustietoja. Venäläisiä arkistoja on päästy tutkimaan ja 1700-luvun tietoja tulkitsemaan. Mielenkiintoista ja haastavaa aineistoa sukututkijalle!

Kotiinpaluumatkalla useat matkalaiset poikkesivat tutustumaan Lepaan viini- ja puutarhatilalle, joka sijaitsee lähistöllä ja jonka tuotteista oli saatu maisiaisia Petäyksen ravintola Aarnitulessa.

Harri Laine esittelee viimeisimpiä sukututkimustietoja

Kokouksen osallistujat olivat hyvin tyytyväisiä tilaisuuteen. Kokouspaikka oli kaunis ja rauhallinen, sukulaisten kanssa pääsi haastelemaan ja uusia tuttavuuksia myös tavattiin. Enemminkin meitä olisi mukana voinut olla.

Teksti: Katariina Ahtiainen

Kuvat: Eija Herrala, Oili ja Leevi Tuokko

Tulossa

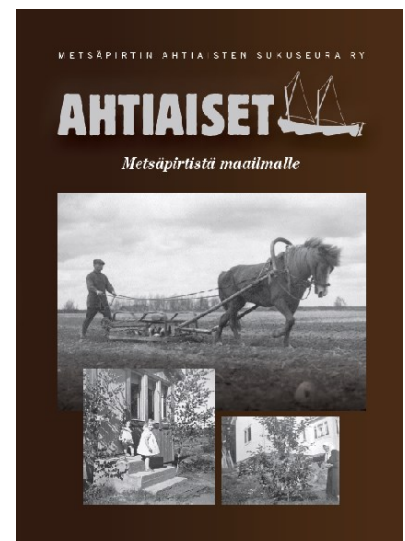
Vuosikokous Kauttuan klubi, Eura
lauantaina 8.9.2018

Sukukirjaa on edelleen saatavana

Itsenäisyyspäivänä 2014 julkistettua sukukirjaa ”Metsäpirtistä maailmalle” on edelleen saatavilla joitain kappaleita hintaan 30€+postikulut. Kysele omaasi sukuseuran hallitukselta.

Löysitkö kirjasta virheen?

Kirjassa olevista virheistä otetaan mielellään korjaustietoja vastaan. Tiedot voit lähettää vapaamuotoisesti Harri Laineelle sähköpostilla harri.laine@elisanet.fi tai käyttämällä sukuseuran nettisivuilta löytyvää lomaketta.

”Lauri Ahtiainen tuli Metsäpirtin Vanhajaaman kylään Isonvihan aikana 1700-luvun alussa. Laurin jälkeläiset kalastivat Laatokalla ja viljelivät maitaan Karjalankannaksen kaakkoisimmassa kunnassa vuoteen 1939. Sotavuodet levittivät laajan suvun varsinkin Savoan, Etelä-Pohjanmaalle ja Varsinais-Suomeen, mutta myös kauemmas maailman turuille. Sukukirjan on julkaissut Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura”

Sukuseuran toimintakertomus 2016-2017

Vuosikokous

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran vuosikokous pidettiin yksipäiväisenä 4.9.2016 Merikeskus Forum Marinumissa Turussa. Läsnä oli 58 henkilöä, joista 40 oli sukuseuran jäseniä. Ennen ja jälkeen kokousta kokousvierailia oli mahdollisuus tutustua merimuseoon. Kokouspäivänä sää oli kesäisen aurinkoinen.

Ennen varsinaisen vuosikokouksen alkua ohjelmassa oli ruokailu. Sukuseuramme puheenjohtaja Jouni Ahtiainen viihdytti ja viritti musisoinnillaan kokousväkeä kokoustunnelmiin. Harri Laine kertoi olleensa yhteydessä Kari Ahtiaiseen, jonka sukujuuret ovat lähinnä nykyisen Mäntyhärjun alueelta. Kari ilmaisi viime vuoden suukokouksen yhteydessä kiinnostuksensa mahdollisesta yhtenevistä sukujuurista Metsäpirtin Ahtiaisten kanssa. Dna-tutkimuksen avulla tämä voitaita- neen mahdollisesti todentaa. Vielä ei Metsäpirtin Ahtiaisista ollut löytynyt sopivaa/halukasta dna-verrokkia (Vuosikokouksen jälkeen pidetyssä hallituksen järjestäytymiskokouksessa Matti Ahtiainen Vehmaalta ilmoitti halukkuutensa verrokiksi).

Puheenjohtaja Jouni Ahtiainen toivotti osanottajat tervetulleeksi varsinaiseen vuosikokoukseen. Varsinaisessa vuosikokouksessa Hyväksyttiin tilinpäätös ja myönnettiin hallitukselle vastuuvapaus. Sihteeri esitteli toimintasuunnitelman ja rahastonhoitaja tulo- ja menoarvion toimikaudelle 2016–2017. Tulo- ja menoarvioon tuli pieniä täsmennyksiä vuosikokouksen päätösten pohjalta. Hallitus esit-

ti, että tulevalla toimikaudella ei perittäisi jäsenmaksua. Jos jäsen haluaa seuramme kautta kuulua Karjalan Liittoon, hän maksaa kauttamme Karjalan Liiton vuotuisen jäsenmaksun. Hallituksen esitys hyväksyttiin.

Sukuseuran hallituksen erovuoroiset jäsenet olivat Jaakko Ahtiainen ja Päivi Laaksonen. Harri Laine ja Eija Herrala valittiin uusiksi hallituksen jäseniksi seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi. Jouni Ahtiainen jatkaa sukuseuramme puheenjohtajana. Raija Herrala-Nurmi ja Harri Siltanen valittiin toiminnantarkastajiksi. Heille sijaisiksi valittiin Markku Saارين ja Matti Ahtiainen Nokialta.

Sukuseuran seuraava vuosikokous päätettiin pitää kaksipäiväisenä Hämeenlinnan seudulla syyskuun alussa 2017. Päätettiin, että keväällä 2017 järjestetään toimintapäivä (ruokaperinteet, piirakat). Markku Saarinen totesi, että Karjalaisia kesäjuhlia vietetään Jyväskylässä 16.–18.6.2017. Hän toivoi sukuseuran jäseniä osallistumaan juhliin ja niissä järjestettävään juhlakulkueeseen. Todettiin, että sukukirjaa on edelleen saatavissa. Kirjaa markkinoidaan erilaisten tilaisuuksien yhteydessä. Sukukirjan tietoja päivitetään. Muuttuneet tiedot ilmoitetaan ensisijaisesti sukuseuran kotisivuilta löytyvällä muutosilmoituskaavakkeella. Aineistoa täydennetään ja aineiston keräystä sekä käsittelyä jatketaan.

Toimintaa

Hallitus on pitänyt järjestäytymiskokouksen lisäksi kaksi varsinaista kokousta ja

kaksi Skype-kokousta. Lisäksi on pidetty yhteyttä sähköpostitse. Jäsenlehti ilmestyi kesäkuun alussa.

Perinneruokapäivää vietettiin Ypäjällä Kartanon koululla 19.3.2017. Osallistujia oli 25. Järjestelyistä vastasivat Loimaan seudun reippaat naiset Päivi Laaksosen johdolla. Osallistujat valmistsivat puolpie-lavaa, kakkaroita ja kaurakiisseliä.

Karjalan Liiton 68. kesäjuhlat pidettiin 17.–19.6.2016 Seinäjoella. Kaksipäiväiset juhlat kokosivat yli 15 000 osallistujaa. Markku Saarinen edusti sukuseuraamme kesäjuhlilla.

Seuran nettisivuilla on julkaistu ajankohtaisia tiedotteita. Nettisivuilta löytyy myös esim. sukuseuramme ja sukunimen historiaa, jäseneksi liittymisohjeet, luottamushenkilöiden yhteystiedot, uusimmat uutiset sekä myyntituotteet. Eri vuosien jäsenlehdet ovat luettavissa netissä. Sukuseurallamme on myös facebook-

sivut. Tähän sukuseuran facebook-ryhmään liittymiseen tarvitaan sähköpostiosoite. Tiedottamiseen käytetään myös facebook-sivuja.

Verotus

Loppuvuodesta 2016 sukuseuran hallitus päätti yhdistyksen liikevaihdon pienuuteen (vähäinen toiminta), tilitapahtumien vähyyteen ja kirjamyynnin hiljentymiseen perustuen hakeutua pois arvonsäverorekisteristä. Yhdistys on poistettu alv-rekisteristä 14.1.2017 alkaen. Sukuseura on edelleen tuloverovelvollinen ja sillä on oma Y-tunnus.

Seuran jäsenistö

Sukuseuran jäsenmäärä on pysynyt samana kuin viime toimikautena; eli noin kahdessasadassa. Uusia jäseniä on kuluvana toimikautena liittynyt kolme. Poisnukkuneita ei ole tiedossa. Tavoitteena on jäsenmäärän kasvattaminen reilusti yli kahdensadan.

Toimintasuunnitelma 2017-2018

Tiedotus

Sukuseuran tiedotus hoidetaan ensisijaisesti postitse tai sähköpostitse lähetettävien jäsentiedotteiden ja jäsenlehden kautta. Lisäksi tiedotukseen käytetään seuran nettisivua ”www.sukuni.fi/ahtiainen”. Sivulta löytyy viimeisin tieto tulevista ja menneistä tapahtumista. Seuralla on myös Facebook-sivut (ks. kotisivujen etusivulta). Jäsenlehti pyritään julkaisemaan alkukesällä 2018.

Vuosikokous 2018

Sukuseuran vuosikokous pidetään yksipäiväisenä Säkylän Pyhäjärven tienoilla.

Sopivaa paikkaa etsitään.

Muita tapahtumia

Tavoitteena on järjestää kädentaitoihin liittyvä toimintapäivä ensi vuoden keväällä. Ulvilan Kullaalla sijaitseva Leineperin ruukki on mahdollinen vierailukohde. Leineperissä olisi nähtävästi mahdollisuus järjestää yhdeksi aktiviteetiksi myös kyykän pelaaminen.

Kotiseutumatkaa ei kuluvana toimintakautena järjestetä.

Sukukirja

Sukukirjaa on edelleen saatavissa. Kirjaa

markkinoidaan erilaisten tilaisuuksien yhteydessä. Aineistoa täydennetään ja aineiston keräystä ja käsittelyä jatketaan.

Karjalan liitto

Seura jatkaa edelleen Karjalan liiton ja Karjalaisten sukuyhteisöjen liiton jäsen-

nä. Jäsenet voivat valita haluavatko olla seuran kautta Karjalan liiton jäseniä.

Jäsenasiat

Tavoitteena on, että jäsenmäärä kasvaa merkittävästi yli 200:n.

Tuloslaskelma

	8.6.2015 - 31.5.2016	1.6.2016 - 31.5.2017
VARSINAINEN TOIMINTA		
Tuotot		
3001 Kirjanmyyntitulo alv 10%	2496,86	254,90
3002 Kirjanmyyntitulo alv 0%	0,00	0,00
3004 Kokousmaksut /tulot	0,00	680,00
3005 Paidat/kuoret/viirit	0,00	0,00
Tuotot yhteensä	2496,86	934,90
Kulut		
3041 Kokousmaksut /menot	-628,90	-3205,93
3042 Kirjatarvike /postikulut	-299,15	-341,20
3043 Kirjantekokulut alv 24%	0,00	0,00
3045 Palvelumaksut	-84,60	-74,00
3140 Muut kulut	-961,62	-869,00
Kulut yhteensä	-1974,27	-4490,13
Varsinainen toiminta yhteensä	522,59	-3555,23
Tuotto-/kulujäämä	522,59	-3555,23
VARAINHANKINTA		
3401 Jäsenmaksut /tulo	1962,00	615,00
3402 Jäsenmaksut /meno	-672,00	-840,00
Tuotot yhteensä	1290,00	-225,00
Varainhankinta yhteensä	1290,00	-225,00
Tuotto-/kulujäämä	1812,59	-3780,23
RAHOITUSTUOTOT JA -KULUT		
Tuotot		
8200 Korkotuotot	5,90	8,55
Maksetut verot	0,00	-492,53
8300 ALV-veropalautus	634,62	402,42
Tuotot yhteensä	640,52	-81,56
Rahoitustuotot ja -kulut yhteensä	640,52	-81,56
Tuotto-/kulujäämä	2453,11	-3861,79
YLEISAVUSTUKSET		
Tuotot		
9000 Lahjoitukset	0,00	0,00
Tuotot yhteensä	0,00	0,00
Yleisavustukset yhteensä	0,00	0,00
Kokonaistuotto-/kulujäämä	2453,11	-3861,79

Hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja

Jouni Ahtiainen
Kalliomäenkuja 1
20660 Littoinen
puh. 041 548 8588
jouni.ahtiainen@gmail.com

Jäsen

Matti Ahtiainen
Asutustie 656
23210 Vehmaa
puh. 0400 322 112
matti.ahtiainen@smr.inet.fi

Varapuheenjohtaja

Tarmo Ahtiainen
Oltermanninpolku 4
61800 Kauhajoki
puh. 0400 660 637
tarmo.ahtiainen@outlook.com

Jäsen

Eija Herrala
Toivolantie 25
28400 Ulvila
puh. 050 366 2058
eija.herrala@saunalahti.fi

Sihteeri / Jäsenrekisteri

Katariina Ahtiainen
Pyölykatu 10
33500 Tampere
puh. 040 542 0342
katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Jäsen

Johanna Ahtiainen
Päiväniementie 56
37800 Toijala
puh. 050 590 6454
johannaahhtiainen@yahoo.com

Rahastonhoitaja

Harri Laine
Viskaalintie 44a
00690 Helsinki
puh. 040 562 7050
harri.laine@elisanet.fi

Metsäpirtin Ahtiaiset -jäsenlehti

Päätoimittaja: Katariina Ahtiainen

Taitto: Jouni Ahtiainen

Paino: X-Copy, Turku

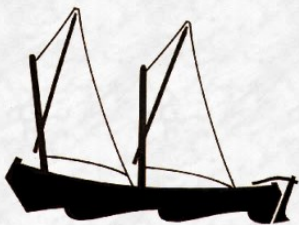

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura

[etusivu](#)
[yleisinfo](#)
[historia](#)
[tapahtumat](#)
[vuosikokous](#)
[sukutuotteet](#)
[linkkejä](#)
[yhteystiedot](#)
[palaute](#)

METSÄPIRTIN
AHTIAISET

Metsäpirtin Ahtiaisten Sukuseura ry.

Sukuseuran logo

Logon on suunnitellut sukuseuran edesmennyt jäsen **Viljo Hämäläinen**.
Logo esittää Laatokalla käytettyä kalastusalus - *soima*-venettä.

Tulossa

Toimintapäivä 26.5.2018
Toimintapäivänä kädentaitoja
[Lue lisää...](#)

Vuosikokous 2018
Sukuseuran vuosikokous 8.9.2018
[Lue lisää...](#)

Ajankohtaista

Facebook-ryhmä
Käy liittymässä ja osallistu keskusteluun.
[Sukuseura Facebookissa...](#)

Metsäpirtistä maailmalle
Sukukirja on julkaistu 6.12.14!
[Lue lisää...](#)

Löysitkö kirjasta virheen?
[Lue lisää...](#)

Viimeisimpiä päivityksiä

22.3.17
Tapahtumapäivän ohjelma
[Lue lisää...](#)

8.10.17
Vuosikokouskertomus 2017
[Lue lisää...](#)

Metsäpirtin Ahtiaisten Sukuseura ry.

Perustettu Uudessakaupungissa 1993, rekisteröity yhdistys vuodesta 1994.

YLÖS ▲

Sukuseuran nettisivut löydät osoitteesta www.sukuni.fi/ahtiainen